

BUKET ANLATIYOR

Merhaba! Yarı yıl tatilimiz bitti ve okullarımız açıldı. Hepimiz tatilde neler yaptığımızı anlattık birbirimize. Birbirimizi görmediğimiz zamanlarda neler yaptığımızı arkadaşlarımıza anlatmak eğlencelidir. Burak bazen abartır, nasıl olsa kimseler görmedi diye yaşadıklarını iyice süsleyerek anlatır. Ancak bu sene anlatmak yerine göstermeyi seçti. Görüntüsünden nasıl bir tatil geçirdiği az çok belli oluyordu çünkü.

Olaylar şöyle gelişti... Tatilimizin ilk günü, annemin eski bir arkadaşı küçük kızıyla birlikte bize misafirlige gelmişti. Odada hep beraber oyun oynamaya başladık.

Aslında pek oyun gibi de değildi oynadığımız. Daha çok bir masalı canlandırıyorlardık. Sözde biz iki prenses, kötü kalpli kraliçe tarafından bir kaleye hapsedilmiştik.

Yakışıklı prensimiz Burak gelip bizi bu çıkışı olmayan kaleden, yani çalışma masasının altından kurtaracaktı. Küçük konduğumuz kendini gerçekten masalda hissetsin diye elimizden geldiğince iyi rol yapmaya çalışıyorduk. Derken Prens Burak odaya dalıp kaleye doğru koştu (bunu neden yaptığını bilmiyorum).

Koşup sandalyeye, oradan da kalenin üstüne zıpladı (bunu neden yaptığı konusunda da bir fikrim yok).

Ortaya kimsenin çıkmadığını gören cesur prensimiz: "eh, ben de kaleden atlayayım da prenseleri kurtarayım bari." diye düşünmüş olacak ki kendini boşluğa bıraktı.

Burak aslında akıllı çocuktur, böyle tehlikeli bir hareket yapmadan önce iyice düşünür. Sanırım prenses rolünü çok iyi oynamıştı ve Burak, kendini masalda gibi hissetmişti.

Kolunun üzerine düşen Burak'ın sesiyle annemler odaya daldı. Artık Burak'ın küçük bir kırığı vardı. Alçıya alınan koluyla doktoru dinlerken pek hüzünlüydü.

Çoğumuz kemiklerimizi zedeleyebileceğimizi ya da kırabileceğimizi düşünmeden hareket ederiz. Burak'ın kırık kemiği, bir ay gibi bir sürede tekrar kaynayacak ve eskisi gibi güçlenecek. Henüz büyüme çağında olduğu için bu işlem daha kolay gerçekleşecek. Bu olay bize neden her gün süt içtiğimizi, neden annelerimizin portakal sularıyla peşimizden koştuğunu hatırlattı.

Sanki hiç büyümeyecekmişiz gibi düşündüğümüzden, ileriki yaşlarımızı hiç hesaba katmıyoruz. Doktor, ileride güçlü kemiklere sahip olmak istiyorsak neler yapmamız gerektiğini anlattığında annemle göz göze geldik. Sanki "kulaklarınızı iyice açın da dinleyin" der gibiydi.

Burak doktoru yalnızca iyi dinlemekte kalmadı, sürekli sorduğu sorularla hepimizi bunalttı. Eve döndüğümüzde artık bir "kemik gelişimi uzmanımız" vardı.

Annel Süt alabilir miyim?
Varsa biraz da peynir lütfen.

Geçen yıl dişi çürüdüğünde de aynı şekilde abartmıştı. Bir-iki ay, ne yerse yesin hemen koşup dişlerini fırçalamıştı.

Şimdi okulda Burak'ı sürekli çevresindekilere konferans verirken yakalıyorum.

Yetiğin bir insanın vücudunda 206 tane kemik vardır arkadaşlar. Özellikle bu yaşlarımızda iyi beslenirsek, ileride süper kemiklere sahip olabiliriz. Şimdi siz "nasıl beslenelim Burak?" diye soracaksınız. Belki de sormayacaksınız ama olsun, ben söyleyeyim... Her gün 1300 miligram kalsiyum almamız gerekiyor. Bu da iki bardak süt, bir kap yoğurt ve portakal suyu demek oluyor.

Ayrıca boş zamanlarda bütün gün televizyon karşısında oturmuyoruz, çıkıp güzelce sporumuzu yapıyoruz...
Ne yapıyormuşuz?
Sporumuzu yapıyormuşuz.

Her seferinde, bildiklerini anlatıp bitirmesini sabırla bekliyorum. Daha sonra da sözü alıp, Burak'ın bunları öğrenmesine neden olan "yakışıklı prens" olayını anlatıyorum. Böylece herkes hem öğrenmiş, hem eğlenmiş oluyor.

